Pregaria.cat

Entrada

Comiat

Fa poca estona que estaves al meu costat. La gavardina entre les mans, i la bossa a terra. Pels altaveus no paraven de cridar els vols que arriben i surten. Tots els dies de l'any hi ha qui arriba i qui marxa. I aquesta tarda, eres tu, amic meu, que feies el vol decisiu. Però, encara estaves al meu costat.

L'aeroport era tot soroll. Un munt de sons que es barrejaven sense cap mena d'harmonia. Música, avisos pels altaveus, xerrada de la gent, crits... ni uns moments de silenci, ni uns moments per a parlar a cau d'orella a la darrera hora del nostre comiat.

T'alces. Et criden. Ens mirem. Ens fusionem en una abraçada fonda i curta. Fonda com la vida, curta com el temps. Bon viatge !

Primer he estat mirant com marxaves entre la gent. Encara et veia... fins que has desaparegut poc abans del control. He quedat dret, els ulls fixos cap endavant, llarga estona. Fins que el pensament de què allà no hi feia res m'ha fet moure de lloc, i lentament he anat sortint.

Encara no havia pagat el tiquet del cotxe que, mirant a munt, he vist com un avió s'enlairava i he pensat que potser era el teu. A poc ha desaparegut entre els núvols... per sempre.

I ara aquí, a la capella silenciosa, sé que no tornaràs. Vaig recordant tota la teva història, els anys d'alumne, la bona companyia, les anades i tornades, aquella forma de ser tan especial, la recerca, l'originalitat de les teves interpretacions, la tos i el riure, el secret misteriós de la teva mística.... tot.

Poc importa que el comiat sigui en un aeroport, en un hospital, a casa o quan ens arriba la notícia de la marxa definitiva d'aquella persona amb la qual hem compartit tanta vida. On sigui... és el comiat, l'únic i el darrer. El temps no té retorn.

Ha estat una sort d'haver-te trobat, una gràcia d'amistat, un do i una mena de poema. Creiem que hi ets, que estàs en plena comunió amb l'Amor Definitiu.

Has passat, has viscut, has rigut i plorat, ens has ajudat com potser no imaginaves. Encara ara voldríem donar-te una abraçada, quan s'obre la porta de casa. Has estat un plaer per tots nosaltres... Joan Suñol i Esquirol !!.

Jesús Renau sj.

Primera als Corintis 2,9.

"Però, tal com diu l'Escriptura: Cap ull no ha vist mai, ni cap orella ha sentit, ni el cor de l'home somia allò que Déu té preparat per als qui l'estimen"